

Ticket to Paradise

Wat is jouw doel in het leven en welke prijs ben je bereid daarvoor te betalen? Zo heb je het meisje dat vijf keer per dag bidt en zichzelf bewaart voor het huwelijk. De sporter die naar goud streeft. De jongen die steelt. De moeder Theresa die voor iedereen zorgt. De zakenman die voor het grote geld gaat. De journalist die staat voor vrijheid van miningsuiving. De man die zichzelf opblaast voor wat hij gelooft. *Ticket to Paradise* van theatergroep DOX gaat over de zin van het leven en de idealen van de mens. Ludy Graffelman was erbij in Utrecht.

Choreograaf en regisseur Sassan Saghar Yaghamaï vraagt zich in *Ticket to Paradise* af wat mensen er voor over hebben om naar het paradijs te gaan. Hij maakt daarbij gebruik van prachtige beeldende fragmenten, zoals een intens gedanste scène over een meisje dat haar kuisheid wilt bewaren, uitgebeeld met een appel waar ze de grip op verliest. In deze fragmenten worden steeds meer interessante personages zichtbaar in de acteurs/dansers. Vanuit de thematiek van de voorstelling heeft de choreograaf/regisseur een aantal esthetische beelden gemaakt, waarbij zijn eerste doel duidelijk is. Alles moet er mooi en vloeiend uit zien. Dat is gelukt. De boodschap en de doelstelling het publiek over het thema na te laten denken, lijkt in de uitvoering van minder groot belang.

Het decor bestaat uit een halve cirkel van staande, draaiende platen, die als grens van het speelvlak functioneren. Maar er zijn ook deuren, waardoor de acteurs/dansers opkomen en waar licht- en schaduw effecten mee gemaakt worden. Het subtiele lichtplan helpt enorm bij het oproepen van de juiste sfeer. De castleden leveren voornamelijk een geweldige prestatie in hun dans. Het is altijd perfect getimed en ziet er prachtig uit. Zij beheersen hun lichaam perfect, zowel in spanning als ontspanning. Wat het acteren betreft, zijn de rollen ongelijk verdeeld. De kleine hoeveelheid aan tekst wordt telkens door de Nederlandse spelers gebracht en de acteerkwaliteit binnen de groep verschilt enorm. Interactie tussen de personages vindt nooit in de tekst plaats, maar alleen in dans. Een gemiste kans. In de gezamenlijke danssessies werken de dansers werken prachtig samen, maar ze sessies lijken geen contact te hebben met het thema en de rode lijn van het stuk. Dat komt in de gedanste deelscènes beter aan de orde. Die scènes vormen ook een duidelijke combinatie met de tekstdelen.

Ticket to Paradise is een duidelijke crossover van disciplines. De publiciteitstekst dekt de lading echter niet: "een beeldende voorstelling waarin dans, spel en beweging elkaar in dynamisch tempo afwisselen". Dans en beweging neemt voor 90% de dominante positie in. Maar ondanks die verkeerde verwachting zullen theaterbezoekers, en met name zij die van abstracte vormen houden, merken dat ze zich kunnen laten raken door deze jonge spelersgroep.

Ticket to Paradise is nog tot en met 25 maart te zien in theaters door heel Nederland. Voor meer informatie, zie www.theatergroepdox.nl

Tekst: Ludy Graffelman

Lees ook:[Jan Declair weer op toneel](#)

Lees ook:[Nieuw toneelgezelschap](#)

Lees ook:[A roadmovie to paradise](#)

Lees ook:[Van een groene heks en rode schoentjes](#)

Lees ook:[Musicalster in Pinter](#)

Heb jij Toneel.Blog nog steeds niet toegevoegd aan je Google homepage of Reader? [Klik hier!](#)